

A kincs kigyúl

Egyszer éjjel 12 óra körül bandukoltam hazafelé Bacsfáról. Már jól elhagytam a honvédsíremléket, amidőn a majori út irányában, mely csaknem párhuzamosan halad a bacsfaival, nagy kékes lánggal lobogó tüzet pillantottam meg a földeken, amely körül egész tisztán kivettem három meztelen ember körvonalait. Rögtön sejtettem, hogy ahol a tűz ég, majd kincs veti fel magát a földből, elhatároztam, hogy odaszaladok és ha elérem, szó nélkül ledobom ott az egyik harisnyámat vagy a zsebkendőmet, így jelölve meg a helyet, ahol másnap a kincs után kell majd ásnom.

De amint közeledtem a tűz felé, mindig arrább csalogatott. Az ablakok is egyenként eltűntek mellőle. Végül maga a tűz is teljesen kialudt, s midőn körülnéztem, hogy tulajdonképpen hol is vagyok, újból a honvédsíremlék előtt találtam magam.